

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.8.2011
KOM(2011) 525 wersja ostateczna

2011/0229 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej
identyfikacji bydła i skreślające przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania
wołowiny**

{SEK(2011) 1008 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 1009 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającym systemy identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny¹ przewidziano stworzenie przez każde państwo członkowskie systemu identyfikacji i rejestracji bydła zgodnie z przepisami tego rozporządzenia. Wcześniej (już w 1997 r.) wprowadzono przepisy Unii dotyczące identyfikacji i identyfikowalności bydła w kontekście kryzysu związanego z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE). Rozporządzeniem Rady (WE) nr 820/97 ustanowiono system indywidualnej identyfikowalności bydła poprzez indywidualną identyfikację zwierząt za pomocą dwóch kolczyków, obowiązek prowadzenia rejestru zwierząt w każdym przedsiębiorstwie (np. w gospodarstwie rolnym, na targu lub w rzeźni), indywidualny paszport dla każdego zwierzęcia zawierający dane na temat wszelkich przemieszczeń zwierząt oraz zgłaszanie informacji na temat każdego przemieszczenia do skomputeryzowanej bazy danych umożliwiającej szybkie lokalizowanie zwierząt oraz identyfikację kohort w przypadku wystąpienia choroby. Powyższe zasady utrzymano w późniejszym rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady. Głównym celem była odbudowa zaufania konsumentów do wołowiny i produktów z wołowiny poprzez zapewnienie przejrzystości i całkowitej identyfikowalności bydła i produktów z wołowiny oraz umożliwienie ustalenia miejsca pobytu i śledzenia przemieszczania zwierząt do celów weterynaryjnych, co ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania chorób zakaźnych. W świetle tych celów system można uznać obecnie za sukces (BSE została opanowana w UE, odzyskano również zaufanie konsumentów²), co świadczy o jego skuteczności i efektywności w dostarczaniu istotnych informacji w celu zapewnienia zwalczania chorób zakaźnych (takich jak pryszczycza, choroba niebieskiego języka itp.) i identyfikowalności wołowiny.

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 (ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny – w tym również dobrowolnego etykietowania – oraz obejmujące takie elementy jak „podwójny kolczyk”, „rejestr gospodarstwa”, „paszport bydła” i „skomputeryzowana baza danych”) zostało wymienione jako określające „obowiązki informowania o szczególnym znaczeniu, jeżeli chodzi o obciążenia nakładane na przedsiębiorstwa” zgodnie z komunikatem Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego (COM (2009)544) „Program działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w UE”³.

Zgodnie z planem działań dotyczącym nowej strategii UE w zakresie zdrowia zwierząt⁴, wprowadzając system elektronicznej identyfikacji bydła, Komisja ma uprościć obowiązki dotyczące informowania (np. w zakresie rejestrów gospodarstwa i paszportów zwierząt). W ramach harmonogramu swoich prac na pierwszą połowę 2011 r. Komisja zaplanowała przedstawienie wniosku regulacyjnego w sprawie zwykłej procedury ustawodawczej.

Kiedy w 1997 r. przyjęto przepisy dotyczące identyfikacji bydła, system identyfikacji elektronicznej nie był jednak wystarczająco rozwinięty z technicznego punktu widzenia, aby mógł być wówczas stosowany do identyfikacji bydła. System identyfikacji elektronicznej, wykorzystujący identyfikację radiową, znacznie rozwinięto w ciągu ostatnich 10 lat, dzięki

---

¹ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

² COM(2005)322 wersja ostateczna – Mapa drogowa dla TSE:
http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/tse_bse/docs/roadmap_pl.pdf

³ http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf.

⁴ Zob. COM(2007)539 wersja ostateczna.

czemu umożliwia on szybszy i dokładniejszy odczyt indywidualnych kodów zwierząt bezpośrednio w systemie przetwarzania danych, co powoduje zmniejszenie kosztów pracy związanych z odczytem ręcznym, ale jednocześnie zwiększenie kosztów wyposażenia. W związku z tym obowiązujące prawodawstwo dotyczące identyfikacji bydła nie odzwierciedla tych najnowszych zmian technologicznych. Zastosowanie identyfikatorów elektronicznych mogłoby wpłynąć na zmniejszenie obciążenia administracyjnego i ograniczenie korzystania z dokumentów papierowych, na przykład gdy prowadzi się skomputeryzowany rejestr gospodarstwa (co dotyczy coraz większej liczby gospodarstw), poprzez zastosowanie automatycznego odczytu oraz automatycznego wprowadzania danych do rejestru. Ponadto szybszy i bardziej niezawodny system umożliwi między innymi szybszy i dokładniejszy odczyt niż w przypadku zwykłych kolczyków, co usprawni procedurę zgłaszania przemieszczeń zwierząt do centralnej bazy danych, a tym samym zapewni lepszą i szybszą identyfikowalność zakażonych zwierząt lub zakażonej żywności.

W oparciu o obecny stopień rozwoju technologicznego systemu identyfikacji elektronicznej kilka państw członkowskich UE podjęło decyzję o dobrowolnym rozpoczęciu wdrażania tego systemu w odniesieniu do bydła. Doświadczenie zdobyte poza UE również wskazuje na coraz częstsze stosowanie systemu elektronicznej identyfikacji bydła. Ponadto system identyfikacji elektronicznej wprowadzono już w UE w odniesieniu do kilku gatunków zwierząt (w większości przypadków jako system obowiązkowy).

Obowiązujące ramy prawne nie zabraniają państwom członkowskim dobrowolnego stosowania identyfikatorów elektronicznych, lecz musi się to odbywać dodatkowo w stosunku do stosowania zwykłych widocznych kolczyków. Z uwagi na fakt, że nie ustanowiono zharmonizowanych norm technicznych UE, w różnych miejscach mogłoby dochodzić do stosowania różnego rodzaju identyfikatorów i czytników elektronicznych wykorzystujących fale radiowe o różnej częstotliwości. W związku z tym każde państwo członkowskie mogłoby wybierać odpowiadające mu normy, co prowadziłoby prawdopodobnie do braku harmonizacji utrudniającego elektroniczną wymianę danych, a w konsekwencji do utraty korzyści ze stosowania systemów identyfikacji elektronicznej.

W związku z dobrowolnym etykietowaniem wołowiny istnieje potrzeba zmniejszenia nadmiernych obciążeń administracyjnych w ramach dobrowolnego systemu, który jest obecnie stosowany. Rozporządzeniem (WE) nr 820/97 ustanowiono system identyfikacji i rejestracji bydła oraz przepisy dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny, które następnie wzmocniono rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000. Rozporządzenie to dotyczy obowiązku wskazywania pochodzenia bydła (miejsca urodzenia/chowu/uboju bydła), od którego pochodzi wołowina (niniejszy wniosek nie zawiera żadnych nowych przepisów dotyczących obowiązkowego etykietowania wołowiny), podawania kodu identyfikacyjnego zwierzęcia poddanego ubojowi oraz zakładów, w których odbyło się przetwarzanie mięsa (rzeźni i zakładu rozbioru), a także *formalnej procedury zatwierdzania przez Komisję obejmującej wymóg zgłoszenia wszelkich dodatkowych, innych niż obowiązkowe, informacji związanych z etykietowaniem*. Już w 2004 r. Komisja przedstawiła Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 w zakresie etykietowania wołowiny⁵, w którym wskazano niedociągnięcia w dobrowolnym systemie etykietowania wołowiny. Miały one związek z tym, że systemu nie stosuje się w jednolity sposób we wszystkich państwach członkowskich (*np. występują znaczne różnice między praktykami administracyjnymi stosowanymi w poszczególnych państwach*

---

⁵ COM(2004)316 wersja ostateczna.

członkowskich) oraz tym, że wszystkie informacje zawarte na etykiecie (również te, które nie dotyczą pochodzenia, identyfikowalności ani cech jakościowych mięsa) podlegały formalnej procedurze zatwierdzenia przez właściwy organ. W dokumencie roboczym Komisji dotyczącym uproszczenia WPR⁶ zwrócono uwagę na sugestię Grupy Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych (pod przewodnictwem Edmunda Stoibera). Grupa Stoibera zasugerowała uchylenie obowiązku dotyczącego zgłaszania dodatkowych informacji zawartych na etykietach umieszczanych dobrowolnie⁷, innych niż informacje obowiązkowe w przypadku wołowiny.

W niniejszym wniosku uwzględniono wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz wyniki oceny skutków. W wyniku oceny skutków stwierdzono, że dzięki wprowadzeniu *dobrowolnego* systemu elektronicznej identyfikacji bydła jako narzędzia identyfikacji urzędowej zainteresowane podmioty zyskałyby czas na zapoznanie się z tym systemem oraz na określenie wartości dodanej wynikającej z jego stosowania w konkretnych sytuacjach. Ten wariant jest preferowany, ponieważ zapewnia państwom członkowskim UE i wszystkim zainteresowanym podmiotom prywatnym możliwość zorganizowania się w taki sposób, aby mogli oni ocenić korzyści z uwzględnieniem różnic regionalnych i różnych typów produkcji, oraz jest wystarczająco elastyczny, aby uzyskać poparcie ze strony władz i zainteresowanych stron, które będą odnosiły korzyści ze stosowania tych przepisów. Dobrowolne wprowadzenie systemu identyfikacji elektronicznej zakłada, że byłby on wybierany przez posiadaczy zwierząt, którzy mogliby z niego czerpać bezpośrednie korzyści, jeżeli chodzi o zarządzanie gospodarstwem. Jest to decyzja indywidualna, podejmowana ze względów ekonomicznych (*dyktowana przez rynek*) przez każdy podmiot gospodarczy. W ramach dobrowolnego systemu bydło mogłoby być identyfikowane za pomocą dwóch zwykłych kolczyków (obecny system) lub za pomocą jednego zwykłego widocznego kolczyka i jednego identyfikatora elektronicznego (tj. kolczyka elektronicznego lub kapsułki ceramicznej) zgodnie z urzędowo zatwierdzonymi zharmonizowanymi normami UE. Proponowane wprowadzenie dobrowolnego systemu identyfikacji elektronicznej umożliwia również państwom członkowskim UE wybór systemu obowiązkowego na ich terytorium. W przypadku wyboru przez państwo członkowskie systemu obowiązkowego każdą sztukę bydła identyfikuje się za pomocą jednego zwykłego widocznego kolczyka i jednego identyfikatora elektronicznego. Obecnie wprowadzenie obowiązkowego systemu na poziomie UE nie jest najlepszym rozwiązaniem, ponieważ niektóre zainteresowane strony (np. drobni producenci rolni) znalazłyby się w niekorzystnej sytuacji ekonomicznej. Pomijając jednak kwestie związane z kosztami, byłoby to najskuteczniejszy wariant, jeżeli chodzi o ochronę konsumentów (identyfikowalność), zmniejszenie obciążenia administracyjnego i zapobieganie ryzyku związanemu z jednoczesnym stosowaniem dwóch systemów identyfikacji. Wariant ten byłby również częściowo uzasadniony ze względu na większą spójność z polityką UE dotyczącą elektronicznej identyfikacji innych gatunków zwierząt (np. owiec).

W związku z tym, biorąc pod uwagę, że obowiązkowe wdrożenie systemu identyfikacji elektronicznej mogłoby mieć niekorzystny wpływ ekonomiczny na niektóre podmioty gospodarcze, preferowanym wariantem dotyczącym wprowadzenia systemu identyfikacji elektronicznej jest system dobrowolny, w ramach którego system identyfikacji elektronicznej uznaje się za dopuszczalny i odpowiedni środek prawny w zakresie identyfikacji bydła, przy czym państwa członkowskie mają możliwość wprowadzenia systemu obowiązkowego na poziomie krajowym.

---

⁶ SEC(2009)1601 z 16.11.2009; http://ec.europa.eu/agriculture/simplification/sec2009_1601_en.pdf.

⁷ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/hlg_opinion_agriculture_050309_en.pdf, s. 7.

Ponadto należy dostosować przepisy rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 do postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Wejście w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) doprowadziło do znacznych zmian w ramach prawnych regulujących zasady przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych. W TFUE dokonano wyraźnego rozróżnienia między procedurami przyjmowania aktów delegowanych i aktów wykonawczych.

- Artykuł 290 TFUE dotyczący aktów delegowanych przewiduje kontrolę prawodawcy nad wykonywaniem przez Komisję jej uprawnień poprzez skorzystanie z prawa odwołania lub prawa sprzeciwu.
- Artykuł 291 TFUE dotyczący aktów wykonawczych przewiduje kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem przez Komisję jej uprawnień wykonawczych. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję określa ramy prawne mechanizmów takiej kontroli⁸.

W związku z przyjęciem rozporządzenia (UE) nr 182/2011 Komisja wydała następujące oświadczenie:

„Komisja przystąpi do zbadania wszystkich obowiązujących aktów ustawodawczych, które nie zostały dostosowane do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony, w celu oceny tych instrumentów pod kątem potrzeby ich dostosowania do systemu aktów delegowanych wprowadzonego art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komisja przedstawi odnośne propozycje najszybciej jak to możliwe i nie później niż wskazano w orientacyjnym kalendarzu załączonym do niniejszej deklaracji”⁹.

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 jest jednym z aktów ustawodawczych, których w przeszłości nie dostosowano do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą i które w związku z tym należy dostosować do nowych ram prawnych dotyczących aktów delegowanych i wykonawczych.

W związku z tym należy dokonać odpowiedniego przeglądu i odpowiedniej zmiany rozporządzenia nr 1760/2000 w zakresie uproszczenia i zmniejszenia obciążenia administracyjnego oraz wprowadzenia nowych przepisów dotyczących identyfikacji bydła i dobrowolnego etykietowania wołowiny.

Niniejszy projekt wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu i Rady nie ma wpływu na budżet Unii Europejskiej.

---

⁸ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 19.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła i skreślające przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 168 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹⁰,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 1997 r. wzmocniono przepisy Unii dotyczące identyfikacji i identyfikowalności bydła w kontekście epidemii gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) i związanej z nią zwiększonej potrzeby śledzenia przemieszczeń zwierząt i ich pochodzenia przy użyciu „zwykłych kolczyków”.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny¹³ przewidziano stworzenie przez każde państwo członkowskie systemu identyfikacji i rejestracji bydła zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 ustanowiono system identyfikacji i rejestracji bydła obejmujący stosowanie kolczyków umieszczanych na płatach obojga uszu każdego zwierzęcia, skomputeryzowane bazy danych, paszporty zwierząt oraz indywidualne rejestry prowadzone w każdym gospodarstwie.

---

¹⁰ Dz.U. L xx z xx.xx.xxxx, s. xx.

¹¹ Dz.U. L xx z xx.xx.xxxx, s. xx.

¹² Dz.U. L xx z xx.xx.xxxx, s. xx.

¹³ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

- (4) Prześledzenie pochodzenia wołowiny poprzez identyfikację i rejestrację jest warunkiem wstępnym określania pochodzenia na etykiecie w całym łańcuchu żywnościowym, co pozwala na zapewnienie ochrony konsumentów i zdrowia publicznego.
- (5) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Program działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w UE”¹⁴ rozporządzenie (WE) nr 1760/2000, a w szczególności jego przepisy dotyczące identyfikacji bydła i dobrowolnego etykietowania wołowiny wymieniono, jako określające „obowiązki dotyczące informowania o szczególnym znaczeniu, jeżeli chodzi o obciążenia nakładane na przedsiębiorstwa”.
- (6) Stosowanie systemów identyfikacji elektronicznej mogłoby usprawnić procesy dotyczące identyfikowalności dzięki automatycznemu i dokładniejszemu odczytowi i zapisowi w rejestrze gospodarstwa. Umożliwiłoby ono również automatyczne zgłaszanie przemieszczeń zwierząt do skomputeryzowanej bazy danych, a tym samym zwiększenie szybkości działania, wiarygodności i dokładności systemu.
- (7) Systemy identyfikacji elektronicznej z zastosowaniem identyfikacji radiowej znacznie ulepszono w ciągu ostatnich dziesięciu lat. Technologia ta umożliwia szybszy i dokładniejszy odczyt indywidualnych kodów identyfikacyjnych zwierząt bezpośrednio w systemach przetwarzania danych, co powoduje skrócenie czasu potrzebnego na wykrycie potencjalnie zakażonych zwierząt lub zakażonej żywności, przy obniżeniu kosztów pracy związanych z odczytem ręcznym, ale jednocześnie zwiększeniu kosztów wyposażenia.
- (8) W niniejszym rozporządzeniu uwzględniono fakt, że system identyfikacji elektronicznej wprowadzono już w Unii w odniesieniu do zwierząt należących do gatunków innych niż bydło, czego przykładem może być obowiązkowy system stosowany w przypadku małych przeżuwaczy.
- (9) Biorąc pod uwagę obecny stopień rozwoju technologicznego systemu elektronicznej identyfikacji bydła, kilka państw członkowskich podjęło decyzję o dobrowolnym rozpoczęciu wdrażania tego systemu w odniesieniu do bydła. Inicjatywy te mogą prowadzić do stworzenia różnych systemów w poszczególnych państwach członkowskich lub przez zainteresowane strony. Utrudniłoby to późniejszą harmonizację norm technicznych w Unii.
- (10) W sprawozdaniu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie możliwości wprowadzenia elektronicznej identyfikacji bydła¹⁵ wykazano, że technologia identyfikacji radiowej jest rozwinięta w stopniu umożliwiającym jej zastosowanie w praktyce. W sprawozdaniu stwierdzono również, że wysoce pożądane jest stopniowe przechodzenie na system elektronicznej identyfikacji bydła w Unii, ponieważ, obok innych korzyści, przyczyni się to do zmniejszenia obciążenia administracyjnego.
- (11) Zgodnie z komunikatem Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Plan działania w celu

---

¹⁴ COM(2009)544 wersja ostateczna.

¹⁵ COM(2005)9 wersja ostateczna.

wdrożenia strategii UE w zakresie zdrowia zwierząt¹⁶, wprowadzając system identyfikacji elektronicznej, Komisja ma uprościć obowiązki dotyczące informowania, związane między innymi z rejestrami gospodarstw i z paszportami zwierząt.

- (12) W komunikacie Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013) – „Lepiej zapobiegać niż leczyć”¹⁷ zaproponowano, aby rozważyć wprowadzenie systemu elektronicznej identyfikacji bydła jako możliwego usprawnienia obecnie stosowanego w UE systemu identyfikacji i rejestracji w celu uproszczenia obowiązków dotyczących informowania (np. związanych z rejestrami gospodarstw i z paszportami zwierząt), oraz przedstawiono inicjatywę polegającą na wprowadzeniu wymiany elektronicznych paszportów bydła. Wymiana umożliwiłaby wprowadzenie systemu identyfikacji elektronicznej przy wprowadzaniu danych w czasie rzeczywistym. Wymiana taka wiązałaby się ze znaczną oszczędnością kosztów i starań właściwych organów państw członkowskich i innych zainteresowanych stron oraz z ograniczeniem ilości pracy przy wprowadzaniu danych zawartych w paszportach zwierząt do skomputeryzowanych baz danych. Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z tą inicjatywą.
- (13) W związku z tym oczekuje się, że niniejsze rozporządzenie przyczyni się do osiągnięcia niektórych kluczowych celów najważniejszych strategii UE, między innymi strategii „UE 2020”, poprzez zwiększenie wzrostu gospodarczego, spójności i konkurencyjności.
- (14) Niektóre państwa trzecie ustanowiły już przepisy umożliwiające stosowanie zaawansowanych technologii identyfikacji elektronicznej. Unia powinna ustanowić podobne przepisy w celu ułatwienia handlu i zwiększenia konkurencyjności sektora.
- (15) Do celów indywidualnej identyfikacji zwierząt oprócz zwykłych kolczyków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 można stosować także różnego rodzaju identyfikatory elektroniczne, takie jak kapsułki ceramiczne (bolusy), kolczyki elektroniczne i wszczepiane transpondery. W związku z tym należy rozszerzyć zakres środków identyfikacji określonych w przedmiotowym rozporządzeniu, aby umożliwić stosowanie identyfikacji elektronicznej.
- (16) Wprowadzenie obowiązku stosowania systemu identyfikacji elektronicznej w całej Unii może mieć negatywny wpływ ekonomiczny na niektóre podmioty gospodarcze. W związku z tym w zakresie wprowadzania identyfikacji elektronicznej należy ustanowić system oparty na zasadzie dobrowolności. W ramach takiego systemu identyfikację elektroniczną wybieraliby posiadacze zwierząt, którzy mogliby czerpać z tego bezpośrednie korzyści ekonomiczne.
- (17) W państwach członkowskich istnieją bardzo różne systemy gospodarskie, praktyki gospodarki rolnej i sposoby organizacji sektora. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia na swoich terytoriach

---

¹⁶ COM(2008)545 wersja ostateczna.

¹⁷ COM(2007)539 wersja ostateczna.

obowiązku stosowania identyfikacji elektronicznej, tylko jeżeli uznają to za stosowne, po rozważeniu wszystkich powyższych czynników.

- (18) Zwierzęta wprowadzane na terytorium Unii z państw trzecich powinny być objęte takimi samymi wymogami w zakresie identyfikacji, jakie mają zastosowanie do zwierząt urodzonych na terytorium Unii.
- (19) W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 przewidziano, że właściwy organ wydaje paszport dla każdego zwierzęcia, które podlega identyfikacji zgodnie z tym rozporządzeniem. Stanowi to dla państw członkowskich znaczne obciążenie administracyjne. Skomputeryzowane bazy danych ustanowione przez państwa członkowskie w wystarczającym stopniu zapewniają identyfikowalność przemieszczeń bydła na ich terytoriach krajowych. W związku z tym paszporty powinno się wydawać wyłącznie dla zwierząt przeznaczonych na handel wewnątrz Unii. Gdy wymiana danych między krajowymi skomputeryzowanymi bazami danych zostanie uruchomiona, wymóg dotyczący wydawania takich paszportów nie powinien mieć dłużej zastosowania do zwierząt przeznaczonych na handel wewnątrz Unii.
- (20) W tytule II sekcja II rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 określono zasady dotyczące dobrowolnego systemu etykietowania wołowiny, zgodnie z którymi właściwy organ państwa członkowskiego zatwierdza niektóre wykazy informacji umieszczanych na opakowaniach. Obciążenie administracyjne i koszty ponoszone przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze w związku ze stosowaniem tego systemu nie są proporcjonalne do korzyści wynikających z jego stosowania. W związku z tym wspomnianą sekcję należy skreślić.
- (21) W związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony uprawnienia przekazane Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 należy dostosować do art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Traktat).
- (22) W celu zapewnienia stosowania przepisów niezbędnych do właściwego funkcjonowania systemów identyfikacji, rejestracji i identyfikowalności bydła i wołowiny uprawnienia w zakresie przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji zgodnie z wymogami dotyczącymi alternatywnych środków identyfikacji bydła, szczególnych okoliczności, w których państwa członkowskie mogą przedłużać terminy stosowania środków identyfikacji, danych wymienianych między skomputeryzowanymi bazami danych państw członkowskich, terminów dotyczących niektórych obowiązków w zakresie informowania, wymogów dotyczących środków identyfikacji, informacji umieszczanych w paszportach i w indywidualnych rejestrach prowadzonych w każdym gospodarstwie, minimalnego poziomu kontroli urzędowych, identyfikacji i rejestracji przemieszczeń bydła latem na pastwiska położone w różnych rejonach górskich, zasad dotyczących etykietowania niektórych produktów, które powinny być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, definicji mielonego mięsa wołowego, okrawków mięsa wołowego lub siekanego mięsa wołowego, szczegółowych informacji, które można umieszczać na etykietach, przepisów dotyczących etykietowania związanych z uproszczeniem informacji na temat pochodzenia, maksymalnego rozmiaru i składu niektórych grup zwierząt oraz procedur zatwierdzania związanych z warunkami dotyczącymi etykietowania opakowań siekanego mięsa wołowego. Szczególnie istotne jest, aby podczas prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła stosowne konsultacje, również z

ekspertami.

Komisja, podczas przygotowywania i redagowania aktów delegowanych, powinna zapewnić równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (23) W celu zapewnienia jednolitych warunków dotyczących wykonania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do rejestracji gospodarstw stosujących alternatywne środki identyfikacji, właściwości technicznych i trybu wymiany danych między skomputeryzowanymi bazami danych państw członkowskich, formy i konstrukcji środków identyfikacji, procedur i norm technicznych w zakresie wdrażania systemów identyfikacji elektronicznej, formatu paszportów i rejestrów prowadzonych w każdym gospodarstwie oraz zasad dotyczących stosowania sankcji nakładanych przez państwa członkowskie na posiadaczy zwierząt zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000, Komisji należy przekazać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁸.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1760/2000,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 skreśla się zdanie drugie;
- 2) art. 3 akapit pierwszy lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) środki identyfikacji mające na celu indywidualną identyfikację zwierząt;”;
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Obowiązek identyfikacji zwierząt

1. Wszystkie zwierzęta w gospodarstwie identyfikuje się przy użyciu co najmniej dwóch indywidualnych środków identyfikacji dozwolonych zgodnie z art. 10 i art. 10a oraz zatwierdzonych przez właściwy organ.

Środki identyfikacji przydziela się gospodarstwu, rozprowadza się i umieszcza się na zwierzętach w sposób określony przez właściwy organ.

---

¹⁸ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Na wszystkich środkach identyfikacji umieszczanych na jednym zwierzęciu umieszcza się taki sam niepowtarzalny kod identyfikacyjny umożliwiający dokonanie indywidualnej identyfikacji każdego zwierzęcia oraz gospodarstwa, w którym się ono urodziło.

2. Państwa członkowskie mogą wprowadzać przepisy krajowe nakładające obowiązek stosowania identyfikatora elektronicznego jako jednego z dwóch środków identyfikacji, o których mowa w ust. 1.

Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości przekazują Komisji tekst takich przepisów krajowych.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 bydło przeznaczone do udziału w imprezach kulturalnych i sportowych innych niż targi i wystawy może być identyfikowane przy pomocy alternatywnych środków identyfikacji spełniających normy równoważne z normami określonymi w tym ustępie.
4. Gospodarstwa stosujące alternatywne środki identyfikacji rejestruje się w skomputeryzowanej bazie danych.

Komisja określa niezbędne zasady dotyczące takiej rejestracji w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22b dotyczącym wymogów w zakresie alternatywnych środków identyfikacji, o których mowa w ust. 3, w tym przepisów dotyczących ich usuwania i zastępowania.”;

- 4) dodaje się art. 4a–4d w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Termin umieszczenia środków identyfikacji

1. Maksymalny termin umieszczenia środków identyfikacji określonych w art. 4 ust. 1, licząc od dnia narodzin zwierzęcia, określa państwo członkowskie, w którym zwierzę się urodziło. Termin ten nie może przekraczać:
  - a) 20 dni w przypadku pierwszego środka identyfikacji;
  - b) 60 dni w przypadku drugiego środka identyfikacji.

Zwierzę nie może opuścić gospodarstwa, w którym się urodziło, przed umieszczeniem obydwu środków identyfikacji.

2. W szczególnych okolicznościach państwa członkowskie mogą przedłużać maksymalne terminy umieszczenia środków identyfikacji określone w ust. 1 lit. a) i b). Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości informują o tym Komisję.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22b w celu określenia tych szczególnych okoliczności.

Artykuł 4b

Identyfikacja zwierząt z państw trzecich

1. Każde zwierzę podlegające kontrolom weterynaryjnym zwierząt wprowadzanych do Unii z państwa trzeciego zgodnie z dyrektywą 91/496/EWG i przeznaczone do umieszczenia w gospodarstwie przeznaczenia położonym na terytorium Unii identyfikuje się w gospodarstwie przeznaczenia przy użyciu środków identyfikacji określonych w art. 4 ust. 1.

Informacje dotyczące pierwotnych środków identyfikacji umieszczonych na zwierzęciu w państwie trzecim pochodzenia rejestruje się w skomputeryzowanej bazie danych określonej w art. 5 wraz z niepowtarzalnym kodem identyfikacyjnym poszczególnych środków identyfikacyjnych przydzielonych dla danego zwierzęcia przez państwo członkowskie przeznaczenia.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania do zwierząt przeznaczonych bezpośrednio do rzeźni znajdującej się w państwie członkowskim, pod warunkiem że zwierzęta poddaje się ubojowi w terminie 20 dni od dnia przeprowadzenia tych kontroli weterynaryjnych.

2. Środki identyfikacji zwierząt, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, umieszcza się w maksymalnym terminie określanym przez państwo członkowskie, w którym znajduje się gospodarstwo przeznaczenia.

Termin ten nie przekracza 20 dni od dnia przeprowadzenia kontroli weterynaryjnych, o których mowa w ust. 1. W każdym przypadku środki identyfikacji umieszcza się na zwierzętach zanim opuszczą gospodarstwo przeznaczenia.

3. Jeżeli gospodarstwo przeznaczenia znajduje się w państwie członkowskim, które wprowadziło przepisy krajowe nakładające obowiązek stosowania identyfikatora elektronicznego zgodnie z art. 4 ust. 2, zwierzęta identyfikuje się przy użyciu tego identyfikatora elektronicznego w gospodarstwie przeznaczenia w Unii, w terminie określonym przez państwo członkowskie przeznaczenia.

Termin ten nie przekracza 20 dni od dnia przeprowadzenia kontroli weterynaryjnych, o których mowa w ust. 1. W każdym przypadku identyfikator elektroniczny umieszcza się na zwierzętach zanim opuszczą gospodarstwo przeznaczenia.

Artykuł 4c

Identyfikacja zwierząt przemieszczanych z jednego państwa członkowskiego do innego

1. Zwierzęta przemieszczane z jednego państwa członkowskiego do innego zachowują środki identyfikacji, które umieszczono na nich zgodnie z art. 4.
2. Jeżeli gospodarstwo przeznaczenia znajduje się w państwie członkowskim, które wprowadziło przepisy krajowe nakładające obowiązek stosowania identyfikatora elektronicznego, zwierzęta identyfikuje się przy użyciu tego identyfikatora elektronicznego:
  - a) przed przemieszczeniem do gospodarstwa przeznaczenia w tym państwie członkowskim; lub
  - b) w gospodarstwie przeznaczenia w maksymalnym terminie określonym przez państwo członkowskie, w którym znajduje się to gospodarstwo.

Maksymalny termin, o którym mowa w lit. b) nie przekracza 20 dni od dnia przybycia zwierząt do gospodarstwa przeznaczenia. W każdym przypadku środki identyfikacji umieszcza się na zwierzętach zanim opuszczą gospodarstwo przeznaczenia.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania do zwierząt przeznaczonych bezpośrednio do rzeźni znajdującej się na terytorium państwa członkowskiego, które wprowadziło przepisy krajowe nakładające obowiązek stosowania identyfikatora elektronicznego, pod warunkiem że zwierzęta poddaje się ubojowi w terminie 20 dni od dnia przeprowadzenia tych kontroli weterynaryjnych.

Artykuł 4d

Usunięcie lub zastąpienie środków identyfikacji

Środków identyfikacji nie można usuwać ani zastępować bez zezwolenia i bez kontroli właściwego organu. Zezwolenie takie można przyznać wyłącznie w wypadku, gdy usunięcie lub zastąpienie nie zagrażają identyfikowalności zwierzęcia.”;

5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

– skreśla się akapit drugi; otrzymuje on brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą wymieniać dane elektroniczne między skomputeryzowanymi bazami danych od dnia, w którym Komisja uzna, że system wymiany danych jest w pełni uruchomiony.

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 22b w celu określenia zasad dotyczących danych wymienianych między skomputeryzowanymi bazami danych państw członkowskich.

W drodze aktów wykonawczych Komisja:

- a) określa warunki techniczne i tryb dokonywania takiej wymiany;
- b) uznaje fakt pełnego uruchomienia systemu wymiany danych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.”;

6) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Jeżeli państwo członkowskie nie prowadzi wymiany danych elektronicznych z innymi państwami członkowskimi w ramach systemu wymiany elektronicznej, o którym mowa w art. 5, wówczas:

- a) dla każdego zwierzęcia przeznaczonego do handlu wewnątrz Unii właściwy organ wydaje paszport na podstawie informacji zawartych w skomputeryzowanej bazie danych ustanowionej w tym państwie członkowskim;
- b) każde zwierzę, dla którego wydaje się paszport, jest przemieszczane z jednego państwa członkowskiego do innego zawsze wraz z tym paszportem;
- c) po dostarczeniu zwierzęcia do gospodarstwa przeznaczenia paszport towarzyszący zwierzęciu przekazuje się właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym znajduje się gospodarstwo przeznaczenia.”;

(7) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– zgłaszania właściwym organom wszystkich przemieszczeń do i z gospodarstwa oraz wszystkich przypadków urodzenia i śmierci zwierząt w gospodarstwie wraz z datami tych zdarzeń w maksymalnym terminie określonym przez państwo członkowskie; maksymalny termin wynosi co najmniej trzy dni i nie więcej niż siedem dni od dnia danego zdarzenia; państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o przedłużenie maksymalnego siedmiodniowego terminu.”;

- (ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22b w celu określenia okoliczności, w których państwa członkowskie mogą przedłużyć maksymalny siedmiodniowy termin określony akapicie pierwszym tiret drugie, wraz z maksymalnym czasem takiego przedłużenia.”

- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 prowadzenie aktualnego rejestru jest dobrowolne w przypadku posiadaczy zwierząt, którzy:

- a) mają bezpośredni dostęp do skomputeryzowanej bazy danych, która zawiera już informacje uwzględnione w rejestrze; oraz
- b) wprowadzają aktualne informacje bezpośrednio do skomputeryzowanej bazy danych w ciągu dwudziestu czterech godzin od danego zdarzenia.”;

- 8) dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Szkolenia

Państwa członkowskie dopilnowują, aby każda osoba odpowiedzialna za identyfikację i rejestrację zwierząt otrzymała instrukcje i wytyczne dotyczące odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia i wszystkich aktów delegowanych i wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie art. 10 i 10a oraz aby dostępne były właściwe szkolenia.”;

- 9) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Przekazanie Komisji uprawnień do przyjęcia niektórych aktów delegowanych

Komisja jest uprawniona do przyjęcia niektórych aktów delegowanych zgodnie z art. 22b w celu ustanowienia niezbędnych zasad, w tym środków przejściowych wymaganych do ich wprowadzenia, dotyczących:

- a) wymogów w zakresie środków identyfikacji określonych w art. 4;
- b) informacji zawartych w paszporcie zwierzęcia określonym w art. 6;
- c) informacji zawartych w rejestrze określonym w art. 7;
- d) minimalnego poziomu kontroli urzędowych prowadzonych zgodnie z art. 22;
- e) identyfikacji i rejestracji przemieszczeń bydła latem na pastwiska położone w różnych rejonach górskich.”;

- 10) dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Przekazanie Komisji niektórych uprawnień wykonawczych

Komisja może ustanawiać, w drodze aktów wykonawczych, niezbędne zasady, w tym środki przejściowe wymagane do ich wprowadzenia, dotyczące:

- a) formy i konstrukcji środków identyfikacji określonych w art. 4;
- b) procedur i norm technicznych w zakresie wdrażania systemów elektronicznej identyfikacji bydła;
- c) formatu paszportu określonego w art. 6;
- d) formatu rejestru określonego w art. 7;

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.”;

- 11) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ust. 3 i 4;
- b) w ust. 5 zdanie wprowadzające w lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) podmioty gospodarcze i organizacje wskazują również na etykietach informacje dotyczące:”;

- 12) w art. 14 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22b w celu określenia zasad równoważnych z przepisami zawartymi w pierwszych trzech akapitach niniejszego artykułu, w zakresie okrawków mięsa wołowego lub siekanego mięsa wołowego.”;

- 13) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Obowiązkowe etykietowanie mięsa wołowego pochodzącego z państw trzecich

Na zasadzie odstępstwa od art. 13 mięso wołowe przywożone na terytorium Unii, odnośnie do którego nie są dostępne wszystkie informacje określone w art. 13, etykietuje się, z podaniem następujących informacji:

„pochodzenie: spoza UE” oraz „ubój w: (nazwa państwa trzeciego)”;

- 14) skreśla się art. 16, 17 i 18;

15) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Przekazanie Komisji uprawnień do przyjęcia niektórych aktów delegowanych

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22b w odniesieniu do:

- a) definicji mielonego mięsa wołowego, okrawków mięsa wołowego lub siekanego mięsa wołowego, o których mowa w art. 14;
- b) szczegółowych informacji, które można umieszczać na etykietach;
- c) przepisów w zakresie etykietowania związanych z uproszczeniem informacji na temat pochodzenia;
- d) maksymalnego rozmiaru i składu grupy zwierząt, o której mowa w art. 13 ust. 2 lit. a);
- e) procedur zatwierdzenia związanych z warunkami dotyczącymi etykietowania opakowań mięsa siekanego;”;

16) skreśla się art. 20 i 21;

17) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„W drodze aktów wykonawczych Komisja ustanawia niezbędne zasady, w tym środki przejściowe wymagane do ich wprowadzenia, dotyczące procedur i warunków stosowania sankcji, o których mowa w akapicie drugim.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja w drodze aktu wykonawczego określa niezbędne środki zapewniające właściwą zgodność, w szczególności w odniesieniu do poziomu kontroli i sankcji administracyjnych, oraz przepisu dotyczącego terminów, o których mowa w art. 4, 4a, 4b i 4c, jeżeli uzna, że jest to uzasadnione wynikami kontroli. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.”;

- c) skreśla się ust. 5 i 6;

(18) dodaje się art. 22a i 22b w brzmieniu:

„Artykuł 22a

Właściwe organy

Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz ze wszystkim aktami przyjętymi przez Komisję na jego podstawie.

Przekazują one Komisji i pozostałym państwom członkowskim informację o wyznaczonych przez siebie organach.

Artykuł 22b

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia, o których mowa w art. 4 ust. 5, w art. 4a ust. 2 i w art. 5, 7, 10, 14 i 19, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia *

[*data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub każda inna data określona przez ustawodawcę].

3. Przekazanie uprawnień przewidziane w art. 4 ust. 5, w art. 4a ust. 2 i w art. 5, 7, 10, 14 i 19 może zostać w każdej chwili odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna od dnia następującego po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 5, 4a ust. 2 i art. 5, 7, 10, 14 i 19 wchodzi w życie, wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że podjęły decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.”;

(19) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera:
  - a) w zakresie aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z art. 22 ust. 1 Komitet ds. Funduszy Rolniczych ustanowiony art. 41 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005¹⁹;
  - b) w zakresie aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z art. 4 ust. 4 i art. 5, 10a i 22 Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony art. 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002²⁰.

Komitety te są komitetami w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

---

¹⁹ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

²⁰ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.